

Smidt Ud

Hvordan ulovlig kassering
i Østersøen svigter EU-
fiskerier og -borgere

Referat

Rebecca Hubbard,
Programme Director, Our Fish, November 2017

Referat

At kassere (verbum): skille sig af med noget ubrugeligt

I EU-fiskerier bliver der hvert år kasseret mere end 124,000 tons fisk.

Kasseringsraten varierer mellem 1% og 60% af fangsten på tværs af EU-fiskerierne. Kassering er et kæmpe problem, særligt i blandet fiskeri, da det truer truede dyrearter og vandressourcer, forøger fiskeriomkostninger og påvirker fødenet.

I en tid med stigende bevidsthed om den begrænsede mængde af naturressourcer har det åbenlyse spild udløst et ramaskrig. Under reformeringen mellem 2010 og 2013 af EU's fælles fiskeripolitik (CFP) skred over 870.000 mennesker til handling — de e-mailede politikere og deltog i underskriftsindsamlinger og offentlige arrangementer for at opfordre til at sætte en stopper for kasseringen af fisk i europæiske farvande.

Reformen udmundede i, at EU's landingsforpligtelse (LO) blev introduceret i 2013 for at eliminere kasseringer og sætte gang i forandringer i fiskeripraksis, så man optæller hele fangsten, undgår at fange uønskede fisk, incentiverer forbedringer i udvælgelsen og fremmer økosystembaseret forvaltning. Hele fangsten af samtlige arter, der har en samlet tilladt fangstmængde (TAC), og middelhavsarter, der har et mindstemål for landinger (MLS), fanget i europæiske farvande eller af europæiske fartøjer, skal nu landes og tælles ud fra kvoterne. Landingsforpligtelsen bliver indfaset i henhold til arter og fiskerier — først i pelagiske fiskerier og fiskerier i Østersøen i 2015, og derefter resten af EU-farvandene inden 2019.

Har noget egentlig ændret sig i de to et halvt år, siden landingsforpligtelsen blev introduceret i Østersøen? Bliver der stadig kasseret fisk? Bliver fangsten og kasseringen indberettet? Denne rapport undersøger den offentligt tilgængelige dokumentation angående overholdelse med landingsforpligtelsen i Østersøen.

Implementeringen af landingsforpligtelsen

Europæiske og nationale institutioner har gjort en vis indsats for at implementere landingsforpligtelsen i fiskerierne i Østersøen. Man har etableret flere foranstaltninger, f.eks. bestemmelser om specifikke fritagelser, fleksibilitetsmekanismer i den samlede tilladte fangstmængde, en reducere i størrelsen af mindstemålene og pilotundersøgelser af fangstredskabernes udvælgelse. Resultaterne har dog indtil videre ikke været gode:

- Reduceringen af den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse for torsk i den østlige Østersø har resulteret i en forværring af udvælgelsen gennem incentivering af kommercialiseringen af de mindre torsk, og der været ingen synlig nedsættelse af kasseringsniveauer.
- Torsk fra Østersøen har såkaldte overlevelsesfritagelser fra landingsforpligtelsen for bestemte slags passive fiskeredskaber (denne art anses for at have en stor overlevelsessevne efter at være blevet fanget og sluppet fri), men de udgør kun 3% af den samlede mængde kasseringer.
- I nogle pilotprojekter har der været forsøg på at forbedre de demersale trawleres — fartøjer der er ansvarlige for 97% af kasserede torsk fra den østlige Østersø i 2016 — udvælgelse, men anvendelsen på et kommercielt niveau har været langsom.
- Meget af den fleksibilitet, som artikel 15 i EU's fælles fiskeripolitik stiller til rådighed, er endnu ikke blevet brugt, mens kvotebytninger, der skal hjælpe med ændringer i landinger af forskellige arter — hvilket EU-Kommisionen har opfordret til og forventet ville stige — i stedet er i nedgang siden 2014.
- Den bedste måde at reducere uønsket fangst er at undgå at fange de utilsigtede fisk overhovedet. Tre områder i Østersøen er blevet lukket i sommermånederne for

at beskytte torskeyngel og gydende torsk. Men ingen flytningsregler, der kan hjælpe med at mindske uønsket fangst, er blevet implementeret.

- En af de vigtigste krav i den fælles fiskeripolitik, og i landingsforpligtelsen i særdeleshed, er, at man skal registrere fiskeriaktiviteterne mere samlet og udførligt, og herudfra forbedre kvaliteten af den data, man bruger til videnskabelige vurderinger af fiskebestandene. Rapportering og dokumentation af kasseringer under mindstemål har været minimale eller ikke-eksisterende i Østersøen.

Overvågning og kontrol er nøglen til en succesfuld implementering af et udsmidningsforbud, men udover formidling af information vedrørende landingsforpligtelsen har regeringerne i medlemslandene imidlertid nedsat overvågningen og håndhævelsen.

- Den Europæiske Revisionsret konkluderede, at fiskeriernes data, der er samlet i henhold til EU-kontrolforordningerne, er ufuldstændige og upålidelige, og, kombineret med manglen af rapportering af kasseringer i Østersøen, har kun forøget usikkerheden i fangstrapporter siden landingsforpligtelsen trådte i kraft.

- Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA) og de nationale kontrolagenturer har investeret massivt i inspektioner til havs med fangstprofilering (analyse af fangsten fra det seneste træk) for at vurdere, i hvor høj grad landingsforpligtelsen overholdes. Ikke desto mindre kan disse metoder ikke bruges af håndhævelsesmyndighederne til at retsforfølge individuelle fiskere for ulovlig kassering.
- Overholdelsen af landingsforpligtelsen kan kun direkte vurderes på havet. Alligevel er inspektioner til havs ikke steget i Østersøen efter landingsforpligtelsen trådte i kraft, men ser ud til at være faldende fra 25% af fartøjer i 2016 til 9% i den første halvdel af 2017.
- Ingen medlemslande har forsøgt at bruge elektronisk overvågning for at håndhæve landingsforpligtelsen på trods af succesfulde pilotprojekter og anbefalinger fra forskere og EU-myndigheder.
- Kvaliteten af de data, der er tilgængelige for forskere, forværres, når observatører til havs i stigende grad nægtes adgang til fartøjer.

Al undersøgt evidens antyder, at overholdelse

90%

I strid med landingsforpligtelsen bliver **90%** af undermålstorsk fra Østersøen stadig kasseret.

20.3
MILLIONER

Over **20,3 millioner** torsk fra Østersøen blev ulovligt kasseret i **2015**

11.5
MILLIONER

Over **11,5 millioner** torsk fra Østersøen blev ulovligt kasseret i **2016**

af landingsforpligtelsen er noget nær ikke-eksisterende i Østersøen. Kassering fortsætter for alle arter, men særligt for ulovlig og urapporteret torsk.

I 2018 og 2019, hvor den første stærke årgang af torsk fra den vestlige Østersø i mere end et årti træder ind i bestanden, forventes disse tal at stige markant, hvis ikke kontrol og håndhævelse forbedres. Den nye årgang kan hjælpe med at genopbygge og beskytte denne massivt overfiskede bestands fremtid, men det kan også ske, at den ødsles.

For at sætte en stopper for kassering og for at implementere landingsforpligtelsen i Østersøen og i andre EU-farvande såsom Nordsøen, er det tydeligt, at der er brug for at øge håndhævelse og kontrol til havs, og brug for at begynde at prioritere fartøjer, der overholder loven, når der distribueres kvoter.

Our Fish anbefaler, at myndighederne både på nationalt plan og i EU-regi:

a) opretter elektroniske overvågningsordninger, i første omgang med blandede demersale trawlfiskeri for at forbedre datasamling og overholdelsesrater og for at samle bevismateriale for mistænkte overtrædelser;

b) fortsætter med at vurdere hvor mange, der overholder landingsforpligtelsen, gennem analyser af fangsten fra det seneste træk og inspektioner til havs, samtidig med at man sørger for lige vilkår mellem fartøjer og havområder;

c) registrerer hvor mange fartøjer, der nægter adgang til observatører til havs, og der på anden måde forhindrer observatører fra at dokumentere udsmidning;

d) allokere TAC-justeringer til nationale fiskerflåder, der har høj dækning af kontrol til havs, eller kan påvise at de overholder landingsforpligtelsen; og

e) omfordeler kvoter på et nationalt niveau til de fartøjer, der kan påvise, at de overholder landingsforpligtelsen. Dette ville sætte gang i et kapløb om at forbedre kvaliteten, så fiskere, der udøver gennemsigtighed og følger reglerne, belønnes.v

Konklusion

EU borgere forventer, at deres nationale regeringer og EU-myndighederne opretholder de love, de har tilsluttet sig. Den manglende gennemførelse af udsmidningsforbuddet i Østersøen bringer ikke blot bæredygtigheden af fiskebestanden i fare, underminerer videnskabelige anbefalinger, cementerer spildet af værdifulde ressourcer og begrænser industriens økonomiske fordele, men den udsætter også fødevarerforsyningskæden i EU-farvande til hidtil usete niveauer af ulovlig adfærd.

Modtagerne af EU's fiskebestande — EU-borgere og forbrugere — får at vide af deres regeringer, at vi nu har en socialt, miljømæssigt og økonomisk bæredygtig forvaltning af fiskerier — mens det i virkeligheden bare fortsætter som hidtil.

I sidste ende må regeringerne i EU-medlemslandene hurtigst muligt etablere effektive kontrollerings- og håndhævelsesmetoder, der kan sikre, at der bliver sat en stopper for sløssagtig og ulovlig kassering, og at kvoter omfordeles til fordel for dem i fiskeriindustrien, der gør det rigtige ved at følge loven.

For at læse hele rapporten og den fulde referenceliste, besøg: <http://www.our.fish/throwaway2017>

© Copyright Our Fish

<http://www.our.fish/throwaway2017>

Cover Photo : Lo Persson/BalticSea2020

Photo : Henrik Nordin/BalticSea2020